

granična talijansko-jugoslavenska slobodna zona i naše luke

Dr Lucijan KOS

ZAGREB

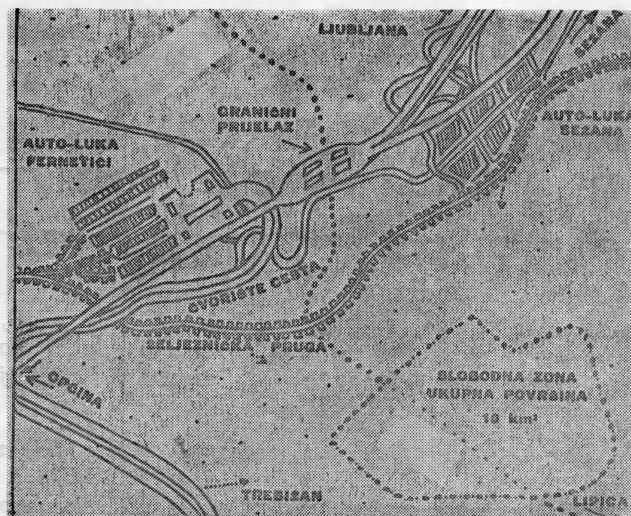
Prema Protokolu o slobodnoj zoni na jugoslavensko-talijanskoj granici i Sporazumu o unapređenju privredne suradnje između naših dviju zemalja od 10. XI 1975. god., zaključenog u Osimu blizu Ankone¹ omogućen je znatan razvoj ekonomsko-saobraćajnih odnosa naših pograničnih područja. Iako ova područja imaju određenih specifičnosti, to ona u saobraćajnom, a posebno u cestovnom i željezničkom saobraćaju imaju mnoge podudarnosti, koje čine osnovu privrednog razvoja ove granične subregije za obe zemlje. Povezivanje autoceste Venecija-Trst-Gorica-Trbiž sa cestovnom mrežom na našoj teritoriji Nova Gorica—Postojna—Ljubljana, Fernetiči—Postojna, Hrpelje—Kozina—Rijeka, te Trst—Pula i izgradnja terminala »autoluka« sa 10 saobraćajnih traka na našoj i talijanskoj strani sa skladištima, parking prostorom, hladnjacima, komorama za dozrijevanje voća, rezervoarom za ulje i tekuće kemijske proizvode, za kontejnere, površinama za utovar i istovar robe i raznim servisima dat će ovoj pograničnoj carinskoj zoni trgovinsko-industrijskog značenja naročiti ekonomsko-saobraćajni status.² U područje ove pogranične carinske zone svaka je zemlja unijela određeni dio svog državnog teritorija (Italija 5, a Jugoslavija 10 km² površine), ali zona kao carinska i vanjsko-trgovinska institucija ima originalan oblik, pravni status sui generis, širi od takvog statusa naših slobodnih carinskih (lučkih) zena, sa sadržajem rada intenzivne suradnje između privreda naših dviju zemalja, a posebno njihovih pograničnih područja. Za Jugoslaviju ova zona ima i određenu ulogu za njen ekonomski položaj i njen vanjsko-trgovinski tretman u odnosu na Evropsku ekonomsku zajednicu (EEZ), koja se suglasila sa formiranjem upravo ovakve zone. Mješovite privredne organizacije u zoni bez obzira čiji je kapital uložen u njihovu djelatnost imat će ravнопravni tretman, iako će za pravno-ekonomske, finansijske, devizno-kreditne i dr. odnose u ovim privrednim organizacijama vrijediti propisi one zemlje na čijem je dijelu državnog teritorija sjedište te organizacije. Inače u zoni bit će slobodan ulaz i izlaz robe, njeno skladištenje, trgovinska i industrijska prerada, dok će za takvu robu iz trećih zemalja zona biti carinsko područje i Italije i Jugoslavije. Konkretno u ovoj pograničnoj trgovinsko-industrijskoj zoni vršit će se u carinskom pogledu pod znatno liberalnijim uvjetima skladištenje robe, trgovinska i industrijska prerada robe, manipulacija robe, te kupnja i prodaja robe i drugog materijala, čije je porijeklo ne samo iz Italije i Jugoslavije, već i iz trećih zemalja, kao i ne samo za naše dvije zemlje, već i za treće zemlje.³

Ova trgovinsko-industrijska, industrijsko-trgovinska, slobodna carinska ili bescarinska zona kao »van-carinsko« područje i Italije i Jugoslavije bit će ne samo pod njihovim stalnim carinskim nadzorom, već će se i postupak o tom nadzoru sprovoditi po propisima svake od tih zemalja, i to na dijelu zone koji pokriva njihov državni teritorij. Kako će osnovni potrošni materijal ove zone biti pogonska energija, a posebno nafta i ostalo gorivo, te električna struja, to će ova energija ukoliko potjeće iz trećih zemalja imati poseban carinski i porezni režim. Istina, takav povlašteni režim uživat će i sva ostala roba porijeklom iz Jugoslavije ili Italije, ukoliko se upotrebi i potroši u zoni za industrijsku preradu, izuzev građevinskog i instalacionog materijala, te namještaja. Međutim, roba koja će se iz zone izvoziti u Jugoslaviju ili Italiju, kao i roba koja će se iz tih zemalja

uvoziti u zonu, a namijenjena je trećim zemljama, podvrgнутa je domaćim carinskim, deviznim i drugim propisima svake od tih zemalja.

Ova slobodna carinska zona granične subregije, locirane u neposrednom zaleđu talijanskog Trsta i našeg Kopra i Rijeke imat će veliko ekonomsko-saobraćajno značenje jačanjem privrednog potencijala njihovog zaleđa. Roba će se brodovima prevoziti iz trećih zemalja, uključujući razvijene zemlje i zemlje u razvoju do Trsta, Kopra i Rijeke, a otuda kamionima i za ovu zonu u kojoj će nakon skladištenja i prerade te robe, ista biti izvežena bilo za Jugoslaviju i Italiju, bilo za ostale zemlje Podunavlja i obr. S obzirom da je Trst izrazito tranzitna luka (samo 5% cjelokupnog talijanskog izvoza i uvoza odvija se preko Trsta), da tranzitni promet robe preko Rijeke iznosi preko 75% cjelokupnog našeg tranzita morskim putem (od toga sam tranzit sudjeluje u Rijeci sa preko 30%), da je tranzit preko Kopra u znatnom porastu, jer iznosi gotovo 50% od cjelokupnog lučkog prometa robe preko te luke, to je za očekivati da će i slobodne carinske zone u ovim lukama znatno pridonijeti ekonomskom razvoju ove granične talijansko-jugoslavenske slobodne carinske zone. Carinske i porezne olakšice u ovoj zajedničkoj, graničnoj zoni pružit će našoj i talijanskoj lučkoj privredi znatni ekonomski razvoj privlačenjem interesenata iz prekomorskih zemalja. Naši privrednici će preko lučkih i ove granične slobodne zone usmjeravati sve veću količinu i vrstu roba za zemlje Podunavlja i obr., a izvoznici-uvoznici iz zemalja Podunavlja, uključujući i naše dvije zemlje koristit će date povlastice ove granične slobodne zone i slobodnih carinskih zona Rijeke i Kopra, te »Punti franchi« Trsta i njegove industrijske zone, istina, ukoliko povoljnijim tarifama usmjere robe tokove preko tih zona.

Činjenica je, da su sjeverno-jadranske luke Venecija — Trst i Rijeka — Koper zbog pripadnosti znatnim dijelom gravitacionom zaleđu Srednje Evrope, a i zbog oštре konkurenциje zapadnoevropskih i baltičkih luka upućene na međunarodnu suradnju. Stoga čl. 7 cit. Sporazuma i predviđa usku suradnju kroz njihovu specijalizaciju i druge vidove suradnje, smanjenja troškova poslovanja, uz povećanje njihovih postrojenja i opreme (naftovod Trst — Rijeka, auto-cesta,

i dr.) u cilju povećanja njihove konkurentске sposobnosti u odnosu spram ostalih stranih luka.⁴ Kako su ove luke, a posebno Trst i Koper, locirane u neposrednom susjedstvu, a pored njih i Venecija i Rijeka, sve sa istim ekonomsko-saobraćajnim gravitacionim područjem, koji se velikim dijelom podudara i izvan teritorija njihovih zemalja, to su ove 4 jadranske luke orientirane, kao što je i istaknuto, na tranzit koji čini pretežni dio njihovog robnog prometa. S obzirom da u Podunavlju ima više industrijski razvijenih zemalja bez izlaza na more (land-locked countries), to su one u svojoj prekomorskoj robnoj razmjeni upućene na korištenje tranzitnih pomorskih luka drugih zemalja, ali i na izbor robnih tokova koji im pružaju povoljnije uvjete transportnih usluga. Njihov bogati izbor — jadranskih, zapadnoevropskih, baltičkih i crnomorskih luka kategorički traži da ove u međusobnoj konkurenциji pružaju tim kontinentalnim zemljama što kvalitetnije i jeftinije usluge, jer te zemlje u stvari predstavljaju saobraćajno tržiste ne samo ponude tranzitnog tereta, već i ponude prijevoznih usluga željeznice, cesta, pomorskih luka, riječkih pristaništa i brodarstava. U ovom koncernu od 20-tak evropskih luka i pristaništa, luke Rijeka, Koper i Trst zbog najpovoljnijih geografsko-ekonomsko-saobraćajnih uvjeta za prihvrat robe zemalja Podunavlja i otpremi njihove robe za prekomorske zemlje, uključujući i kombinirani kopneni i pomorski transport imaju niz komparativnih prednosti, a posebno za Mađarsku, Austriju i Čehoslovačku.

Od naročite je važnosti i perspektivna izgradnja komunikacionog vodenog puta Dunav — Sava — Jadran, istaknutog u ovom Sporazumu, a koji će direktno povezivati sistem talijanske kanalske mreže Padske nizine preko jugoslavenske unutrašnje plovne mreže sa sistemom evropskih unutrašnjih plovnih putova. Takvo povezivanje na relaciji Sava — Ljubljana — Vipava — Soča, a otuda na Monfalcone (Tržič) ekonomski je opravdano uz savladavanje određenih tehničkih prepreka na znatno nižoj koti (287 m) od kote za povezivanje Majne i Dunava (406 m), te Morave sa Savom (425 m) u pravcu Soluna. Iako je povezivanje naše unutrašnje plovne mreže, a time i evropskih plovnih putova u pravcu našeg dijela Jadrana — Rijeke u ekonomsko-saobraćajnom i strateško-političkom pogledu najopravdano, jer je to naš izlaz, to će i vodena saobraćajnica s izlazom na talijansku luku Monfalcone za sve jadranske luke uključujući i naše luke, optimalno povezati sa Srednjom i Istočnom Evropom, a naš Koper i Rijeka uz Trst i Monfalcone postat će riječno-pomorski terminali, riječna pristaništa na evropskoj mreži unutrašnjih plovnih puteva, a naročito Dunava i Rajne.⁵

Realiziranjem ove granične slobodne carinske zone u neposrednom zaledu naših sjevernojadranskih luka i

njihovih slobodnih carinskih zona unaprijedit će ekonomski razvoj ne samo malograničnog prometa između Italije i Jugoslavije, već i njihovu međusobnu vanjsko-trgovinsku robnu razmjenu, što je u obostranom interesu obiju zemalja. Ako se pored toga prošire i ovlaštenja naših slobodnih carinskih zona u pomorskih lukama i riječnim pristaništima, što je za očekivati, prerastanjem tih zona od carinskih institucija u institucije vanjske trgovine, to će se povećati naš pomorski tranzit za zemlje Podunavlja i obr. i time potvrditi u praksi miroljubivost vanjske politike Jugoslavije otvorenjem njenih granica u cilju jačanja ekonomskih odnosa sa susjednim zemljama.

¹ Zakon o ratifikaciji Sporazuma između Italije i Jugoslavije o unapređenju privredne suradnje (L'Accordo italo-jugoslavo sullo sviluppo della cooperazione economica) i o Protokolu o slobodnoj zoni (Il Protocollo sulla Zona franca) od 10. XI 1975. prihvaćen je već od strane tal. Vlade i našeg SIV-a.

² »...di agevolare il traffico stradale, ... l'autostrada Venezia—Trieste—Gorizia—Tarvisio alla strada Nuova Gorizia—Postumia—Lubiana, Ferneti—Postumia e Herpelje—Kosina—Fiume ...« (čl. 5 st. 1 cit. Spor.).

»... assicurare collegamento stradale diretto... costruita una strada carrozzabile ...« (čl. 6 st. 1 cit. Spor.).

³ »... senza alcuna sestizione, ... le operazioni... merci ed al loro stoccaggio, commercializzazione, manipolazione trasformazione, compresa la trasformazione di tipo industriale...« (čl. 2 st. 1 Prot. o slob. zoni).

⁴ »Le due parti incoraggeranno una cooperazione stretta e permanente tra i porti dell'Adriatico del Nord al fine di realizzare, in maniera razionale e coordinata, attraverso la specializzazione ed altre forme di cooperazione, il miglioramento delle installazioni e degli impianti dei porti suddetti, l'incremento delle loro capacità, la riduzione dei costi di gestione e l'ampliamento armonizzato della loro capacità concorrenziale per l'approvvigionamento dei Paesi terzi.

A tal fine le due parti raccomanderanno alle autorità portuali interessate di stabilire dei programmi concerti di cooperazione.«

»... stalnu i tjesnu suradnju između luka sjevernog Jadrana, ... ostvarilo poboljšanje postrojenja i oprema tih luka, povećao njihov kapacitet, smanjili troškovi poslovanja... povećala njihova... sposobnost za opskrbljivanje trećih zemalja... uz izradu konkretnih programa suradnje.« Cl. 7 cit. Prot.

⁵ »... gli studi necessari per valutare l'opportunità tecnica ed economica e la possibilità di costruire una via navigabile Monfalcone — Gorizia — Lubiana e di collegarla alla rete navigabile dell'Europa centrale ed al Mar Nero...« (čl. 4 cit. Spor.).